

CAP DE L'ESTAT

15567 REIAL DECRET LLEI 5/2004, de 27 d'agost, pel qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle. («BOE» 208, de 28-8-2004.)

I

La Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE, constitueix, dins el Programa europeu de canvi climàtic, la iniciativa més rellevant de la Unió Europea (UE) per aconseguir que la Comunitat i els seus estats membres puguin complir el compromís de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, que van assumir en ratificar el Protocol de Kyoto en la Convenció marc de Nacions Unides sobre el canvi climàtic, el 30 de maig de 2002.

El règim que implanta la Directiva s'inspira en un dels instruments de mercat que preveu el Protocol de Kyoto, el comerç d'emissions, que, juntament amb els basats en projectes d'inversió en tecnologia neta en països tercers (desenvolupament net i aplicació conjunta), constitueixen els anomenats mecanismes de flexibilitat del Protocol de Kyoto.

La Directiva 2003/87/CE assenyala entre els principals objectius els de:

- Ajudar a complir les obligacions derivades de la Convenció i el Protocol de Kyoto.
- Ser un mecanisme complementari de l'esforç de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle que s'ha de realitzar mitjançant mesures i polítiques internes.
- Disminuir els costos de reducció de les emissions, atès que el comerç permetrà que, a la UE, es redueixin les emissions allí on aquesta reducció comporti menys cost econòmic.
- Garantir el bon funcionament del mercat interior per evitar les distorsions de la competència que podria generar l'establiment de règims nacionals diferents.
- Adquirir experiència en el funcionament del comerç d'emissions abans de l'any 2008 en què ha de començar a funcionar el comerç d'emissions internacional que preveu l'article 17 del Protocol de Kyoto.

Aquest Reial decret llei té per objecte transposar la dita Directiva, i es justifica en la necessitat extraordinària i urgent d'atendre els requeriments següents:

1r En primer lloc, és necessari complir el calendari d'aplicació que preveu la Directiva que, entre d'altres qüestions, exigeix que totes les instal·lacions sotmeses al seu àmbit d'aplicació disposin d'una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle l'1 de gener de 2005, i que el Registre nacional de drets d'emissió estigui operatiu l'1 d'octubre de 2004.

2n En segon lloc, les empreses necessiten conèixer amb prou temps les obligacions a què queden subjectes i les inversions necessàries per respondre-hi. En conseqüència, atès que el sistema ha d'estar en vigor l'1 de gener de 2005 i que el termini necessari perquè l'Administració competent emeti resolució sobre la sol·licitud d'autorització és de tres mesos, és imprescindible que els titulars de les instal·lacions afectades coneguin el règim aplicable i presentin la seva sol·licitud d'autorització i d'assignació de drets, com a molt tard, el 30 de setembre de 2004.

3r En tercer lloc, el mercat de drets d'emissió es configura com un mercat internacional, per la qual cosa la seva implantació s'ha de compassar a la de la resta dels països de la UE, amb la finalitat de garantir que els nostres agents econòmics hi participin en condicions d'igualtat.

4t I, en quart lloc, l'aprovació immediata del Pla nacional d'assignació de drets d'emissió és imprescindible per evitar que es produeixin situacions que puguin ser contràries al dret comunitari de la competència, en particular, en l'àmbit de les ajudes d'Estat, i que podrien conduir a la devolució per part de les empreses dels beneficis indegudament percebuts, amb els oportuns procediments d'investigació previs o, si s'escau, d'infracció.

II

El capítol I conté les disposicions generals del règim de comerç de drets d'emissió.

El règim de comerç de drets d'emissió s'aplica inicialment a les emissions de diòxid de carboni procedents d'instal·lacions que duen a terme les activitats enumerades a l'annex I i superin els llindars de capacitat que s'hi estableixen.

Les activitats enumerades a l'annex I inclouen grans focus d'emissió en sectors com ara la generació d'electricitat, la refinació, la producció i transformació de metalls ferris, ciment, calç, vidre, ceràmica, pasta de paper i paper i cartró. En l'àmbit de les activitats energètiques, es delimita l'àmbit d'aplicació a les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal de més de 20 MW, incloses les de cogeneració lligades a qualsevol tipus d'activitat.

D'acord amb el que estableix l'article 27 de la Directiva 2003/87/CE, la disposició transitòria quarta preveu la possibilitat que els titulars d'instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei en puguin sol·licitar l'exclusió, quan acreditin que compleixen tots els requisits que exigeix la normativa comunitària. L'exclusió temporal l'ha d'autoritzar la Comissió Europea.

L'article 3 del capítol I també inclou la creació de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, òrgan de coordinació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, clau en l'aplicació del que preveu el règim de comerç de drets d'emissió. Un òrgan d'aquestes característiques és imprescindible atesa la complexitat tècnica del règim d'autoritzacions i seguiment d'emissions i la necessitat de col·laborar per garantir la coherència en l'aplicació en tot el territori, tant en els sectors d'activitat inclosos en la Directiva com en els sectors que no ho estan. S'hi afegeix la col·laboració necessària en relació amb el conjunt d'obligacions, internacionals i comunitàries, d'informació sobre polítiques i mesures adoptades per complir els compromisos en matèria de canvi climàtic.

III

El capítol II regula el règim d'autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

Totes les instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei han de disposar d'una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a partir de l'1 de gener de 2005, l'atorgament de la qual correspon a l'òrgan competent que designi la comunitat autònoma on s'ubiqui.

L'autorització ha d'indicar, juntament amb les dades d'identificació més rellevants, la metodologia de seguiment d'emissions, l'obligació de trametre a l'òrgan autònom competent informació verificada un cop l'any i l'obligació de lliurar al Registre, abans del 30 d'abril de cada any, un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades corresponents a l'any anterior per a la seva cancel·lació. A més es regulen els casos d'extinció de l'autorització.

IV

El capítol III conté el règim aplicable a les autoritzacions d'agrupació d'instal·lacions.

Així, les instal·lacions dedicades a una mateixa activitat, amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent, poden respondre de l'obligació de lliurar drets de manera conjunta, sempre que els titulars atorguin poder suficient a un administrador fiduciari únic i que l'impacte del funcionament en grup al mercat interior no generi distorsions en la competència.

Precisament, ateses les particularitats del sector elèctric i que un nombre elevat d'instal·lacions es concentra en poques empreses, la salvaguarda de la competència aconsella no autoritzar l'agrupació d'instal·lacions en aquest sector, durant el període 2005-2007. Això ha d'afavorir la transparència del mercat i el manteniment de la competència efectiva, a més de contribuir a l'efectivitat dels incentius a les tecnologies menys emissores que deriven del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

L'autorització queda supeditada al criteri de la Comissió Europea, que té un termini de tres mesos des que rep la sol·licitud per pronunciar-s'hi.

L'administrador fiduciari de l'agrupació d'instal·lacions ha de lliurar drets en un nombre equivalent a la suma de les emissions verificades de totes les instal·lacions incloses en l'agrupació. En el cas que no sigui possible determinar la xifra corresponent a la suma de les emissions de totes les instal·lacions, perquè no s'ha tramès l'informe verificat o hi ha discrepàncies en l'estimació d'alguna instal·lació, l'administrador no pot transmetre drets d'emissió corresponents a la instal·lació l'informe de la qual no hagi estat considerat conforme.

V

El capítol IV defineix la naturalesa i el contingut del Pla nacional d'assignació, així com el procediment d'aprovació.

El Pla nacional d'assignació és una peça central en el sistema comunitari de comerç de drets d'emissió. Constitueix el marc de referència, vigent només per a cada un dels períodes de tres i cinc anys establerts a la Directiva, en què es determina el nombre total de drets d'emissió que s'assignen en cada període, així com el procediment aplicable per assignar-los. S'ha de basar en criteris objectius i transparents i ha de tenir així mateix en compte les al·legacions efectuades a través de les cursos d'informació pública pertinents.

El nombre de drets que s'assigna ha de ser coherent amb els compromisos internacionals en matèria d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya, la contribució de les instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei al total de les emissions nacionals, les revisions d'emissió, incloses les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció d'emissions en tots els sectors, així com les previsions d'obertura de noves instal·lacions o ampliació de les existents en els sectors inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei, durant el període de vigència del Pla.

El Pla estableix la metodologia d'assignació individual que, en tot cas, ha d'evitar la generació de diferències injustificades entre sectors d'activitat o entre instal·lacions, que suposin una posició d'avantatge entre sectors o entre instal·lacions incloses en una mateixa activitat. També ha de ser coherent amb les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció de cada sector, i pot tenir en compte tant les previsions d'evolució de la producció com les mesures de reducció adoptades abans de l'establiment del mercat de drets d'emissió, respectant els articles 87 i 88 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea.

El Pla també inclou una reserva per a nous entrants i la metodologia aplicable per assignar els drets inclosos en la reserva.

La reserva per a nous entrants està integrada pel conjunt de drets que el Pla reserva inicialment a les instal·lacions l'entrada en funcionament o l'ampliació de les quals està prevista per al període de vigència del Pla, així com els drets prèviament assignats però no expedits corresponents a instal·lacions l'autorització d'emissió de les quals quedi extingida per alguna de les causes que preveu l'article 8. En el cas que al final del període hi hagi un romanent, aquest es pot alienar d'acord amb el que disposa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

El Reial decret llei regula així mateix l'assignació individualitzada de drets d'emissió que, a sol·licitud de l'interessat, té lloc per resolució del Consell de Ministres, a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient, amb la consulta prèvia al Comitè de Coordinació de les Polítiques de Canvi Climàtic i el tràmit d'informació pública.

De manera excepcional, en els casos en què concorri força major apreciada per la Comissió Europea, es poden assignar drets no transmissibles a la instal·lació afectada, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria sisena.

VI

El capítol V conté el règim regulador dels drets d'emissió.

El dret d'emissió és el dret subjectiu, de caràcter transmissible, que atribueix al seu titular la facultat d'emetre a l'atmosfera, des d'una instal·lació sotmesa a l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei, una tona de diòxid de carboni equivalent.

El dret d'emissió és vàlid només per a cada un dels períodes de vigència d'un Pla nacional d'assignació. Poden tenir el seu origen en el Pla nacional d'assignació de qualsevol Estat membre de la Unió Europea o en un país tercer, o bé amb el reconeixement previ en un instrument internacional subscrit vàlidament d'acord amb el que disposa l'article 25 de la Directiva 2003/87/CE, o bé amb el reconeixement previ de reduccions certificades d'emissions o d'unitats de reducció d'emissions procedents dels mecanismes de desenvolupament net o aplicació conjunta, respectivament.

Aquesta possibilitat requereix el compliment de la normativa aplicable adoptada en el context de Nacions Unides. Així, les disposicions addicionals segona i tercera fan un primer pas en crear l'autoritat nacional designada i el procediment d'informe d'aquesta autoritat en els projectes de desenvolupament net i aplicació conjunta, d'acord amb el que estableixen les decisions 16 i 17 de la 7a Conferència de les Parts de la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic. Aquest és un requisit imprescindible perquè les empreses espanyoles puguin desenvolupar projectes a l'exterior susceptibles de generar certificats que es puguin incorporar al règim comunitari de comerç de drets d'emissió.

Per part seva, l'article 21 determina qui pot participar en una transmissió de drets, així com la impossibilitat que aquestes operacions tinguin per objecte drets no expedits.

VII

El capítol VI regula les obligacions d'informació del titular de la instal·lació.

Els titulars de les instal·lacions estan obligats a implantar i mantenir el sistema de seguiment d'emissions de gasos d'efecte hivernacle d'acord amb el que estableix l'autorització d'emissió. A més, han de trametre a l'òrgan autonòmic competent, abans del 28 de febrer, un informe sobre les emissions de gasos d'efecte hivernacle de l'any precedent elaborat i verificat de conformitat amb el que disposen els annexos III i IV i la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, per la qual s'estableixen

directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell.

L'òrgan autonòmic competent ha de donar la seva conformitat a l'informe verificat i, en aquest cas, ha d'inscriure en la taula corresponent del Registre la xifra d'emissions verificades que permet quantificar la quantitat de drets la cancel·lació dels quals ha de sol·licitar el titular.

VIII

El capítol VII conté la regulació del Registre nacional de drets d'emissió.

Es crea el Registre nacional de drets d'emissió, d'acord amb el que estableixen la Directiva 2003/87/CE, la Decisió 280/2004/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer de 2004, i el Reglament de la Comissió relatiu a un règim normalitzat i garantit de registres nacionals compatible amb el règim del Registre internacional, previst al Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

Totes les operacions d'expedició, titularitat, transmissió, transferència, lliurament, retirada i cancel·lació de drets d'emissió s'han d'inscriure en el Registre, que ha de constar de comptes separats dels quals és titular cada persona a qui s'expedeixi o que participi en operacions de transmissió de drets, inclosa l'Administració General de l'Estat, en el compte d'havers de la qual s'ha d'inscriure la totalitat dels drets d'emissió que figurin en cada Pla nacional d'assignació. Igualment, s'hi han d'inscriure les limitacions a la transmissió de drets, en els casos que preveu aquest Reial decret llei.

El Reial decret llei també regula el règim d'expedició i transferència de drets d'emissió des del compte d'havers de l'Estat al compte d'havers de les instal·lacions, tant per al cas habitual d'instal·lacions existents com per a les que comencin a funcionar durant el període de vigència del Pla.

Aquesta transferència correspon fer-la al Registre i té lloc des del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat a favor del titular de la instal·lació o, en els casos d'agrupació d'instal·lacions, de l'administrador fiduciari. En aquest últim cas, s'ha de transferir al compte de l'agrupació de la qual és titular l'administrador el total dels drets d'emissió corresponents a totes les instal·lacions incloses en l'agrupació.

La cancel·lació de drets es pot produir en qualsevol moment a petició del seu titular. El titular o l'administrador fiduciari, en els casos d'agrupacions autoritzades, han de lliurar, abans del 30 d'abril de cada any, un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades inscrites en el Registre. En tot cas, transcorreguts quatre mesos des que finalitzi el període de vigència del Pla nacional d'assignació, els drets d'emissió vàlids per a aquest període caduquen automàticament.

Finalment, es regula la relació del Registre nacional amb l'administrador central designat per la Comissió Europea, que preveu la informació al Registre nacional d'irregularitats en operacions de transmissió de drets d'emissió que detecti, amb la finalitat de suspendre'n la inscripció cautelarment.

IX

El capítol VIII regula el règim sancionador.

El Reial decret llei distingeix entre infraccions molt greus, greus i lleus, i identifica diferents conductes típiques relacionades amb l'incompliment de l'obligació de disposar d'autorització d'emissió, de l'obligació de lliurament de drets d'emissió en un nombre equivalent a les emissions verificades i l'incompliment de les obligacions d'informació.

Entre les sancions que s'hi preveuen destaca la multa per tona de diòxid de carboni emesa que no hagi quedat coberta per un dret d'emissió en la sol·licitud de cancel·lació del titular.

A més, s'hi indica expressament que la imposició de sancions no eximeix de l'obligació de lliurar drets per un nombre equivalent a l'excés que va originar la sanció.

X

Finalment, la disposició final primera incorpora la modificació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, exigida per la Directiva 2003/87/CE. Aquest canvi té per finalitat eliminar la imposició de límits d'emissió pròpia de l'autorització ambiental integrada, pel que fa a emissions de CO₂.

Finalment, els títols competencials recollits a la disposició final segona, els previstos a l'article 149.1.23a i 13a de la Constitució espanyola, requereixen un cert deteniment per la seva especial i complexa imbricació en aquesta norma.

En primer lloc, aquest Reial decret llei és una norma substancialment mediambiental. Així, tant el seu objectiu —contribuir a la reducció de les emissions antropogèniques d'efecte hivernacle— com el seu origen —els compromisos assumits d'acord amb el Protocol de Kyoto i la mateixa Directiva—, li atorguen ineludiblement aquest caràcter.

En conseqüència, correspon invocar l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola, que reserva a l'Estat la competència exclusiva per dictar la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

En virtut de tot això, s'han regulat amb caràcter de legislació bàsica en matèria de protecció del medi ambient les autoritzacions d'emissió, les obligacions de seguiment de les emissions, de tramesa d'informació i la verificació, salvaguardant les competències autonòmiques de dictar normes de desplegament que estableixin un nivell de protecció superior i, evidentment, les seves competències d'execució o gestió en matèria de medi ambient.

Però, una vegada establertes les bases del caràcter substancialment ambiental d'aquests aspectes, no es pot obviar que el mecanisme elegit per assolir l'objectiu de la reducció d'emissions, com és la creació d'un mercat innovador de drets d'emissió, té conseqüències decisives sobre sectors econòmics com ara l'industrial i l'elèctric i afecta la presa de decisions empresarials com ara l'estratègia d'inversions, els seus nivells de producció, etc.

En conseqüència, en aquesta dimensió també entra en joc la competència estatal per determinar les bases de la planificació general de l'activitat econòmica que preveu l'article 149.1.13a. En aquest àmbit, convé assenyalar que la jurisprudència constitucional ha admès que el dit títol competencial pot emparar tant normes estatals que fixin les línies directrius i els criteris globals d'ordenació de sectors econòmics concrets, com previsions d'accions o mesures singulars indispensables per assolir els fins proposats a l'ordenació.

Així mateix, l'article 149.1.13a, d'acord amb la jurisprudència constitucional, empara actuacions executives en relació amb pràctiques o activitats que puguin alterar la lliure suprema autonomia i tinguin transcendència sobre el mercat supraautonòmic, com és el cas de l'agrupació d'instal·lacions.

En aquest sentit, la posada en marxa del mercat d'emissions exigeix, d'una banda, establir les bases que en regeixen el funcionament, i d'altra, una sèrie de mesures singulars d'execució que garanteixin l'establiment de criteris homogenis per al repartiment de drets en tot el territori nacional, de manera que:

a) El nombre de drets que s'assigna sigui coherent amb els compromisos internacionals en matèria d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya.

b) Les previsions d'emissió per a tots els sectors inclosos i la valoració de la contribució de les instal·lacions al total de les emissions nacionals i de les possibilitats

tècniques i econòmiques de reducció d'emissions de les instal·lacions en tots els sectors es duuguin a terme de forma equitativa.

c) S'evitin distorsions en la competència, així com diferències injustificades entre sectors d'activitat i entre instal·lacions.

d) S'estableixi una reserva de drets d'emissió en previsió de l'obertura de noves instal·lacions o ampliació de les existents en qualsevol part del territori espanyol.

Així, en virtut de les competències reconegudes pel títol competencial de l'article 149.1.13a de la Constitució, l'Estat està habilitat per:

1r Establir les bases del règim jurídic dels drets d'emissió i el seu comerç.

2r Autoritzar l'agrupació d'instal·lacions.

3r Elaborar i aprovar el Pla nacional d'assignació de drets d'emissió com a norma a través de la qual es porta a terme la planificació de l'assignació dels drets d'emissió en tot el territori nacional, així com l'adopció de la metodologia per assignar-los individualitzadament. El Pla, a més d'establir l'objectiu global de reducció d'emissions, posa en marxa per primera vegada el mercat de drets d'emissió, la peça essencial del qual és el repartiment d'aquests drets entre els titulars de les instal·lacions.

4t Tramitar i resoldre els procediments d'assignació de drets d'emissió, operació que no es pot desvincular del Pla nacional, en la mesura que és necessari garantir l'ajust de la suma global dels drets assignats a cada instal·lació amb la quantitat total de drets que correspon a l'Estat espanyol, així com l'aplicació homogènia de la fórmula de repartiment de drets inclosa en el Pla, mitjançant una interpretació idèntica de les seves variables, independentment de la ubicació territorial de la instal·lació.

5è Regular i gestionar el Registre nacional de drets d'emissió, que es constitueix com un complement necessari del mercat de drets d'emissió, en la mesura que, tal com estableix el Reglament sobre règim normalitzat i garantit de registres nacionals aprovat per la Unió Europea, hi han de constar tres comptes la titularitat dels quals correspon a l'Estat i s'hi han d'inscriure totes les operacions relatives a l'expedició, titularitat, transmissió, transferència, lliurament, retirada i cancel·lació dels drets d'emissió. Cal afegir-hi que el caràcter netament internacional del mercat de drets d'emissió, a l'efecte de garantir simultàniament la fluïdesa i la seguretat en el trànsit, requereix que hi hagi un sol Registre que es gestioni de manera centralitzada. En aquest sentit, el Registre, a més de constituir-se com l'enllaç amb l'autoritat central designada per la Comissió Europea, s'ha d'acabar integrant en una xarxa comunitària de registres, que ha de garantir la realització d'operacions en temps real amb un grau alt de certesa.

En virtut d'això, en ús de l'autorització inclosa a l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta dels ministres de Medi Ambient, d'Economia i Hisenda i d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 d'agost de 2004,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret llei té per objecte la transposició de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, a fi d'establir un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte

hivernacle, per fomentar reduccions de les emissions d'aquests gasos de forma eficaç i de manera econòmicament eficient.

Aquest Reial decret llei és aplicable a les emissions dels gasos inclosos en l'annex I generades per les activitats a les quals es refereix l'annex.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes del que disposa aquest Reial decret llei, s'entén per:

a) Dret d'emissió: el dret subjectiu a emetre, des d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei, una tona equivalent de diòxid de carboni, durant un període determinat.

b) Expedició: l'acte mitjançant el qual el Registre incorpora al compte d'havers de l'Administració General de l'Estat els drets d'emissió d'acord amb el que disposa el Pla nacional d'assignació.

c) Transferència: l'operació del Registre que reflecteix el moviment de drets d'emissió entre diferents comptes.

d) Transmissió: el negoci jurídic del qual deriva un canvi de titularitat d'un o diversos drets d'emissió.

e) Emissió: l'alliberament a l'atmosfera de gasos d'efecte hivernacle a partir de fonts situades en una instal·lació.

f) Gasos d'efecte hivernacle: els gasos enumerats a l'annex II.

g) Autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle: l'autorització exigida a les instal·lacions que duuguin a terme activitats enumerades a l'annex I, que donin lloc a les emissions que s'hi especifiquen.

h) Autorització d'agrupació: l'autorització que permet a diverses instal·lacions complir de manera conjunta les obligacions de lliurament anual de drets d'emissió.

i) Instal·lació: qualsevol unitat tècnica fixa on es portin a terme una o diverses activitats de les enumerades a l'annex I, així com qualsevol altres activitats directament relacionades amb les que tinguin una relació d'índole tècnica amb les activitats dutes a terme en aquest lloc i puguin tenir repercussions sobre les emissions i la contaminació.

j) Titular de la instal·lació: qualsevol persona física o jurídica que operi o controli la instal·lació o bé en condició de propietari o bé a l'empara de qualsevol altre títol jurídic, sempre que aquest li atorgui poders suficients sobre el funcionament tècnic i econòmic de la instal·lació.

k) Nou entrant: qualsevol instal·lació que porti a terme una o més de les activitats indicades a l'annex I, a la qual es concedeixi una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle perquè es tracta d'una instal·lació nova o una renovació de l'autorització a causa d'un canvi en el caràcter o el funcionament de la instal·lació o d'una ampliació de la instal·lació, després de notificar el Pla nacional d'assignació a la Comissió Europea.

l) Tona equivalent de diòxid de carboni: una tona mètrica de diòxid de carboni (CO₂) o una quantitat de qualsevol altre gas d'efecte hivernacle previst a l'annex II amb un potencial equivalent d'escalfament del planeta.

m) Projecte d'aplicació conjunta: un projecte d'inversió que compleixi els requisits que estableix l'article 6 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

n) Projecte de desenvolupament net: un projecte d'inversió que compleixi els requisits que estableix l'article 12 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

o) Unitat de reducció de les emissions: una unitat expedida de conformitat amb l'article 6 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

p) Reducció certificada de les emissions: una unitat expedida de conformitat amb l'article 12 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

Article 3. *Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.*

1. Es crea la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, com a òrgan de coordinació i col·laboració entre l'Administració Nacional designada per Espanya i les comunitats autònomes per a l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió i el compliment de les obligacions internacionals i comunitàries d'informació inherents a aquest i, en particular, en els àmbits següents:

- El seguiment del canvi climàtic i adaptació als seus efectes.
- La prevenció i reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle.
- El foment de la capacitat d'absorció de carboni per les formacions vegetals.
- L'elaboració de criteris i línies generals d'actuació de l'Autoritat Nacional designada per Espanya i dels criteris per a l'aprovació dels informes preceptius sobre la participació voluntària en els projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.
- L'impuls de programes i actuacions que fomentin la reducció d'emissions en els sectors i activitats no inclosos en l'àmbit d'aplicació.

2. La Comissió està presidida pel secretari general per a la Prevenció de la Contaminació i del Canvi Climàtic i la formen els vocals següents:

- Per l'Administració General de l'Estat: tres vocals designats per cadascun dels ministeris d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient; un vocal designat per cadascun dels ministeris de Justícia, de l'Interior, de Foment, d'Educació i Ciència, de Treball i Afers Socials, d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'Administracions Públiques, de Sanitat i Consum i d'Habitatge, i un vocal designat per l'Oficina Econòmica del President del Govern.
- Un vocal designat per cada comunitat autònoma.
- Un vocal designat per cadascuna de les ciutats de Ceuta i Melilla.
- Un vocal representant de les entitats locals, designat per l'associació d'àmbit estatal amb més implantació.

3. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes han de cooperar i col·laborar en matèria de canvi climàtic i s'han de subministrar mútuament la informació que figuri en poder seu sobre metodologies aplicables als diferents sectors, millores tecnològiques i qualsevol altra que sigui rellevant als efectes de l'autorització d'emissió, de la verificació de les emissions, de l'assignació individualitzada de drets d'emissió, o dels projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

CAPÍTOL II

Autoritzacions d'emissió

Article 4. *Instal·lacions sotmeses a autorització d'emissió.*

1. Qualsevol instal·lació en què es dugui a terme alguna de les activitats i que generi les emissions especificades a l'annex I ha de tenir una autorització d'emissió

de gasos d'efecte hivernacle expedida a favor del seu titular.

2. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle ha de tenir el contingut mínim següent:

- Nom i adreça del titular de la instal·lació.
- Identificació i domicili de la instal·lació.
- Una descripció bàsica de les activitats i emissions de la instal·lació.
- Les obligacions de seguiment d'emissions, amb especificació de la metodologia que s'ha d'aplicar i la seva freqüència, d'acord amb l'annex III d'aquest Reial decret llei i amb la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, per la qual s'estableixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE.
- Les obligacions de subministrament d'informació, d'acord amb l'annex III d'aquest Reial decret llei, amb la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, per la qual s'estableixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE i, si s'escau, amb la normativa de desplegament.
- L'obligació de lliurar, en els quatre mesos següents al final de cada any natural, drets d'emissió en una quantitat equivalent a les emissions totals verificades de la instal·lació durant l'any anterior.
- La data prevista d'entrada en funcionament.

3. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, si així ho sol·licita el seu titular, pot cobrir una o més instal·lacions, sempre que s'ubiquin en un mateix emplaçament, tinguin una relació d'indole tècnica i tinguin un mateix titular.

4. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle s'atorga sempre que l'òrgan autonòmic competent consideri acreditat que el titular és capaç de garantir el seguiment i la notificació de les emissions d'acord amb el que disposen els paràgrafs d) i e) de l'article 4.2. Transcorregut el termini de tres mesos sense que s'hagi notificat la resolució expressa, s'ha de considerar denegada la sol·licitud presentada.

Article 5. *Sol·licitud d'autorització d'emissió.*

El titular de la instal·lació ha d'adreçar la sol·licitud d'autorització a l'òrgan competent que designi la comunitat autònoma al territori de la qual s'ubiqui la instal·lació. La sol·licitud d'autorització ha de contenir, almenys, documentació amb la informació següent:

- Identificació i acreditació conforme és el titular de la instal·lació als efectes del que preveu aquest Reial decret llei.
- Identificació i domicili de la instal·lació.
- Descripció de la instal·lació per a la qual se sol·licita autorització, així com de les seves activitats, incloent-hi la tecnologia utilitzada.
- Les primeres matèries i auxiliars utilitzades l'ús de les quals pugui produir emissions de gasos inclosos en l'annex I.
- Les fonts d'emissió de gasos enumerats en l'annex I existents a la instal·lació.
- Les mesures previstes per dur a terme el seguiment de les emissions, d'acord amb l'annex III d'aquest Reial decret llei, amb la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, per la qual s'estableixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE i, si s'escau, amb la normativa de desplegament.

La sol·licitud s'ha d'acompanyar d'un resum explicatiu de les indicacions especificades al paràgraf anterior.

Article 6. *Canvis en la instal·lació.*

El titular ha d'informar l'òrgan competent de qualsevol projecte de canvi en el caràcter, el funcionament o la mida de la instal·lació, així com de qualsevol canvi que afecti la identitat o el domicili del titular. Si s'escau, a la vista de la informació tramesa, l'òrgan autonòmic competent ha de modificar d'ofici l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle en el termini màxim de tres mesos.

Article 7. *Extinció de l'autorització.*

Les autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte hivernacle queden extingides en els casos de:

- Tancament de la instal·lació.
- Manca de posada en funcionament de la instal·lació, transcorreguts tres mesos des de la data d'inici d'activitat prevista a l'autorització, llevat que hi hagi una causa justificada declarada per l'òrgan competent per atorgar l'autorització.
- En els casos de sanció, de conformitat amb el que preveu l'article 30.a).

Article 8. *Comunicacions al Registre nacional de drets d'emissió.*

Les comunitats autònomes han de comunicar al Registre nacional de drets d'emissió les resolucions d'atorgament, modificació i extinció de les autoritzacions, en el termini de 10 dies des de la data de la resolució.

CAPÍTOL III

Agrupació d'instal·lacions

Article 9. *Requisits de l'agrupació d'instal·lacions.*

1. Poden formar una agrupació d'instal·lacions per a cada un dels períodes de vigència d'un Pla nacional d'assignació les instal·lacions que compleixin els requisits següents:

- Que totes les instal·lacions portin a terme una activitat inclosa en el mateix epígraf de l'annex I.
- Que totes les instal·lacions tinguin una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, atorgada de conformitat amb l'article 4.
- Que designin un administrador fiduciari, que té les obligacions que preveu l'article 13.

2. L'agrupació ha de disposar d'una autorització atorgada a aquest efecte d'acord amb el procediment que estableix l'article 12.

3. Qualsevol modificació en la composició de l'agrupació o en la identitat o les facultats de l'administrador fiduciari s'ha de comunicar a l'òrgan competent per atorgar l'autorització.

Article 10. *Contingut de l'autorització.*

L'autorització d'agrupació d'instal·lacions ha de tenir el contingut mínim següent:

- Identificació de l'administrador fiduciari i descripció dels poders que li han estat atribuïts.
- Identificació de les instal·lacions incloses en l'agrupació i de les autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte hivernacle de què disposin.

c) Enumeració de les obligacions i limitacions de l'administrador fiduciari en relació amb el lliurament de drets d'emissió i participació en el mercat, de conformitat amb el que preveu l'article 13.

d) Termini de vigència de l'autorització.

Article 11. *Sol·licitud d'autorització d'agrupació d'instal·lacions.*

Els titulars de les instal·lacions que vulguin formar una agrupació han de presentar al Ministeri de Medi Ambient una sol·licitud conjunta d'autorització acompanyada de la documentació següent:

- Acreditació de la identitat de les instal·lacions i els seus titulars.
- Període per al qual se sol·licita l'autorització d'agrupació.
- Còpia compulsada de l'autorització d'emissió de cada instal·lació.
- Espectura pública d'atorgament de poder a favor d'un administrador fiduciari únic per la qual s'acrediti la seva capacitat per complir l'obligació de lliurament de drets d'emissió i es precisi la relació entre tots els titulars de les instal·lacions incloses en l'agrupació i l'administrador.
- Declaració conforme l'administrador no està inhabilitat en el moment de presentar la sol·licitud, d'acord amb el que disposa la legislació mercantil.
- Informe explicatiu en què es valori la incidència de l'agrupació al mercat interior.

Article 12. *Procediment.*

1. L'autorització d'agrupació d'instal·lacions l'atorga el Consell de Ministres a proposta dels ministeris de Medi Ambient, d'Economia i Hisenda i d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ de les comunitats autònomes als territoris de les quals s'ubiquin les instal·lacions sol·licitants i del Servei de Defensa de la Competència del Ministeri d'Economia i Hisenda. Aquest últim informe s'entén sense perjudici de les actuacions que siguin procedents en aplicació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

2. Si la sol·licitud compleix els requisits que estableix l'article 9.1 i es valoren de manera favorable els seus efectes sobre la competència, el mercat interior, i l'interès dels consumidors, l'expedient s'ha de trametre a la Comissió Europea, la qual, en un termini de tres mesos a partir de la recepció, pot rebutjar de forma motivada qualsevol sol·licitud que no compleixi els requisits de la Directiva 2003/87/CE.

En cas que la Comissió Europea rebutgi la sol·licitud, l'òrgan competent només pot autoritzar l'agrupació d'instal·lacions si la Comissió Europea accepta les modificacions proposades.

3. La resolució s'ha de dictar en un termini de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat la resolució expressa, la sol·licitud presentada s'ha d'entendre denegada.

4. La resolució que s'adopti s'ha de comunicar en el termini de deu dies des de la seva adopció al Registre nacional de drets d'emissió i a les comunitats autònomes afectades.

Article 13. *Obligacions de l'administrador fiduciari.*

1. Els drets d'emissió corresponents al total de drets assignats a cadascuna de les instal·lacions incloses en l'agrupació s'han de transferir del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al de l'agrupació.

2. El lliurament anual de drets d'emissió en una quantitat equivalent a la suma de les emissions verificades de les instal·lacions incloses en l'agrupació l'ha d'efectuar l'administrador fiduciari.

3. L'administrador fiduciari no pot transmetre drets d'emissió del titular l'informe del qual no s'hagi considerat conforme, d'acord amb el que preveu l'article 23.

CAPÍTOL IV

Pla nacional d'assignació

Article 14. *Naturalesa i contingut del Pla nacional d'assignació.*

1. El Pla nacional d'assignació estableix el nombre total de drets d'emissió que es preveu assignar per a cada un dels períodes que estableix l'article 15, així com el procediment d'assignació dels drets.

2. El Pla nacional d'assignació s'ha de basar en criteris objectius i transparents, inclosos els enumerats a l'article 17.

Ha de tenir en compte les al·legacions formulades directament o a través de les vies de consulta i participació en els tràmits d'audiència i informació pública, especialment les corresponents als sectors d'activitats incloses en el seu àmbit d'aplicació.

3. El Pla nacional d'assignació l'ha d'aprovar el Govern mitjançant un reial decret, a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient i amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, almenys divuit mesos abans de l'inici del període corresponent.

4. S'han de constituir taules de diàleg social per garantir la participació de les organitzacions sindicals i empresarials en l'elaboració i el seguiment del Pla nacional d'assignació quant als seus efectes en la competitivitat, l'estabilitat en l'ocupació i la cohesió social.

Article 15. *Vigència del Pla nacional d'assignació.*

1. El primer Pla nacional d'assignació té un període de vigència de tres anys a comptar de l'1 de gener de 2005.

2. El segon Pla nacional d'assignació i els successius tenen un període de vigència de cinc anys cadascun.

Article 16. *Mètode d'assignació.*

1. L'assignació de drets per al període de tres anys que s'inicia l'1 de gener de 2005 és gratuïta, llevat del que disposa l'article 18 per a la reserva de nous entrants.

2. El 90 per cent dels drets corresponents al període de cinc anys que s'inicia l'1 de gener de 2008 s'assigna de manera gratuïta, i el 10 per cent restant s'assigna d'acord amb el que s'estableixi al corresponent Pla nacional d'assignació.

Article 17. *Criteris d'assignació.*

1. La quantitat total de drets que assigni el Pla s'ha d'establir d'acord amb la normativa comunitària i, en particular, en funció de:

a) Els compromisos internacionals en matèria d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya.

b) La contribució de les instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei al total de les emissions nacionals.

c) Les previsions d'emissió, incloses les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció d'emissions en tots

els sectors i els altres instruments legislatius i polítics comunitaris.

d) Les previsions d'obertura de noves instal·lacions o ampliació de les existents als sectors inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei durant el període de vigència del Pla.

2. El Pla ha d'establir la metodologia d'assignació individual que en tot cas ha de tenir en compte la normativa comunitària i, en particular, els criteris següents:

a) Que no generi diferències injustificades entre sectors d'activitat ni entre instal·lacions, de conformitat amb els articles 87 i 88 del Tractat de la Comunitat Europea.

b) Que sigui coherent amb les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció de cada sector.

Així mateix, es poden tenir en compte la mitjana d'emissions per producte, el potencial de reducció en cada activitat, les previsions d'evolució de la producció i les mesures de reducció adoptades abans de l'establiment del mercat de drets d'emissió.

Article 18. *Reserva per a nous entrants.*

1. El Pla nacional d'assignació ha de determinar quina quantitat de drets d'emissió queda reservada per a nous entrants, així com els criteris que han de regir la distribució dels drets inclosos en la reserva esmentada, tenint en compte l'ordre temporal de sol·licitud, l'ús de tecnologies energèticament eficients. Així mateix, en la distribució dels drets inclosos en la reserva de nous entrants es poden tenir en compte criteris de cohesió territorial.

2. En el cas que preveu l'article 26.4, els drets no transferits del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al dels titulars d'instal·lacions passen a formar part de la reserva per a nous entrants.

3. Els drets inclosos en la reserva de nous entrants que no s'hagin assignat abans del 30 de juny de l'últim any del període corresponent al Pla nacional d'assignació en vigor es poden alienar de conformitat amb el que disposa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

Article 19. *Assignació individualitzada de drets d'emissió.*

1. Els titulars de les instal·lacions han de sol·licitar al Ministeri de Medi Ambient l'assignació de drets d'emissió per al període de vigència del Pla nacional d'assignació.

Aquesta sol·licitud s'ha de presentar davant l'òrgan autònom competent per tramitar l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, el qual, juntament amb la documentació exigida a l'apartat 3 d'aquest article, l'ha de trametre al Ministeri de Medi Ambient en un termini màxim de deu dies.

2. La sol·licitud s'ha de presentar 12 mesos abans de l'inici de cada període de vigència de cada Pla nacional d'assignació.

Les instal·lacions que tinguin la consideració de nous entrants han de sol·licitar l'assignació individualitzada de drets d'emissió una vegada que disposin d'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

3. La sol·licitud d'assignació de drets ha d'anar acompanyada de la documentació en què consti:

a) Acreditació de ser titular de la instal·lació i disposar d'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

b) Dades de la instal·lació, referides als tres anys immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud, sobre:

1r Emissions dels gasos d'efecte hivernacle inclosos en l'annex I, per combustió i per procés.

2n Consum de combustible, classificat segons tipus de combustible.

No és necessari aportar les dades d'emissions verificades que ja constin inscrites en el Registre nacional de drets d'emissió.

c) Estimació de l'evolució en la instal·lació de la producció, els consums de combustible i primeres matèries, així com de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, per al període comprès en el Pla nacional d'assignació.

En el cas d'instal·lacions amb la consideració de nous entrants, ha d'indicar la data probable de posada en funcionament.

4. La resolució d'assignació de drets d'emissió correspon al Consell de Ministres, dut a terme el tràmit d'informació pública, amb la consulta prèvia a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, i a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient.

5. La resolució ha de determinar la quantitat de drets assignada a cada instal·lació durant el període de vigència del Pla nacional d'assignació, i la seva distribució anual. Transcorregut el termini de tres mesos sense que s'hagi notificat la resolució expressa, la sol·licitud presentada s'ha d'entendre denegada.

6. Aquesta resolució s'ha de comunicar, en el termini de 10 dies des de la seva adopció, al Registre nacional de drets d'emissió i a les comunitats autònomes.

7. En els casos que, com a conseqüència de millores tecnològiques no previstes a l'assignació inicial, es produeixi una modificació en les característiques d'una instal·lació que determini un canvi en l'autorització i una reducció significativa d'emissions, el titular de la instal·lació ha de mantenir l'assignació inicial de drets d'emissió. Excepcionalment, en les instal·lacions que duguin a terme activitats incloses en l'epígraf 1.a) de l'annex I, el Govern pot decidir, de forma motivada, si es manté o es modifica l'assignació inicial de drets d'emissió.

8. Les resolucions sobre l'assignació individualitzada de drets d'emissió han de ser accessibles al públic, en els termes i amb les limitacions que preveuen les normes reguladores del dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

CAPÍTOL V

Drets d'emissió

Article 20. *Naturalesa jurídica dels drets d'emissió.*

1. El dret d'emissió es configura com el dret subjectiu a emetre una tona equivalent de diòxid de carboni des d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei.

2. La titularitat originària de la totalitat dels drets d'emissió que figurin en cada Pla nacional d'assignació, i la titularitat dels drets d'emissió que formin part de la reserva per a nous entrants, correspon a l'Administració General de l'Estat, que els assigna, aliena o cancel·la de conformitat amb el que estableix aquest Reial decret llei.

3. El dret d'emissió és vàlid únicament per al període de vigència de cada Pla nacional d'assignació.

4. El dret d'emissió té caràcter transmissible.

5. L'expedició, titularitat, transferència, transmissió, lliurament i cancel·lació dels drets d'emissió ha de ser objecte d'inscripció en el Registre nacional de drets d'emissió.

6. Els drets d'emissió poden tenir l'origen en:

a) El Pla nacional d'assignació d'Espanya.

b) Un Pla nacional d'assignació d'un altre Estat membre de la Unió Europea.

c) Un país tercer amb compromís de reducció o limitació d'emissions que sigui part del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides de canvi climàtic, sempre que hi hagi un reconeixement previ en un instrument internacional.

d) Una unitat de reducció d'emissions o una reducció certificada d'emissions procedents dels mecanismes d'aplicació conjunta o desenvolupament net que compleixi tots els requisits establerts per Nacions Unides i hagin estat vàlidament reconeguts a l'efecte de complir l'obligació de lliurament que preveu l'article 4.2.f).

Article 21. *Transmissió dels drets d'emissió.*

1. Els drets d'emissió poden ser objecte de transmissió:

a) Entre persones físiques o jurídiques a la Unió Europea.

b) Entre les anteriors i persones físiques o jurídiques en estats tercers, amb el reconeixement mutu previ dels drets de les parts signants en virtut d'un instrument internacional.

2. L'adquisició de drets d'emissió per part d'una persona física o jurídica que no tingui la condició de titular d'instal·lació requereix l'obertura prèvia d'un compte d'havers en el Registre nacional de drets d'emissió.

3. Els drets d'emissió només poden ser objecte de transmissió per part del seu titular una vegada expedits i transferits al seu compte d'havers de conformitat amb el que estableix l'article 26.

CAPÍTOL VI

Obligacions d'informació de les emissions

Article 22. *Tramesa d'informació.*

El titular de la instal·lació, abans del 28 de febrer, ha de trametre a l'òrgan autonòmic competent l'informe verificat sobre les emissions de l'any precedent, que s'ha d'ajustar al que exigeix l'autorització, segons el que disposa l'article 4.2.e).

L'informe ha de ser verificat de conformitat amb el que disposa l'annex IV pels organismes de verificació acreditats d'acord amb el que estableixi la normativa de desplegament d'aquest Reial decret llei.

Article 23. *Valoració de l'informe verificat.*

1. Si l'òrgan autonòmic competent dóna la conformitat a l'informe verificat de la instal·lació, ha de procedir a inscriure abans del 31 de març la dada sobre emissions de l'any precedent a la taula d'emissions verificades que s'habilita a aquest efecte en el Registre nacional de drets d'emissió.

2. Si l'òrgan autonòmic competent discrepa de l'informe verificat, ha de notificar al titular de la instal·lació que hi ha discrepàncies, la seva proposta de resolució per poder considerar satisfactori l'informe i, si s'escau, l'estimació d'emissions. Examinades les alegacions del titular, l'òrgan autonòmic competent ha d'emetre-hi resolució i inscriure la dada sobre emissions de la instal·lació en la taula d'emissions verificades habilitada a aquest efecte en el Registre.

3. En els casos en què el titular no trameti l'informe verificat en el termini que estableix l'article 22, l'òrgan autonòmic competent ha de procedir a l'estimació d'emissions i inscriure la dada sobre emissions de la

instal·lació a la taula d'emissions verificades habilitada a aquest efecte en el Registre.

4. L'estimació de la dada d'emissions en els casos dels apartats 2 i 3 s'ha de dur a terme d'acord amb la metodologia exigible al titular de la instal·lació afectada.

Article 24. *Suspensió de les operacions de transmissió de drets d'emissió.*

En els casos que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 23, el titular no pot transmetre drets d'emissió mentre l'òrgan autonòmic competent no dugui a terme la inscripció de la dada sobre emissions.

CAPÍTOL VII

Registre nacional de drets d'emissió

Article 25. *El Registre nacional de drets d'emissió.*

1. El Registre nacional de drets d'emissió és l'instrument a través del qual s'assegura l'actualització permanent de la comptabilitat relativa als drets d'emissió.

2. El Registre ha de ser accessible al públic i ha d'estar adscrit al Ministeri de Medi Ambient.

3. El Registre té per objecte la inscripció de totes les operacions relatives a l'expedició, titularitat, transmissió, transferència, lliurament, retirada i cancel·lació de drets d'emissió.

Així mateix, s'hi ha d'inscriure la suspensió de la capacitat de transmetre drets d'emissió en els casos que preveuen els articles 13.3, 24 i 28.

4. El Registre ha de constar, almenys, dels comptes i taules següents:

a) Un compte d'havers, un altre de retirada i un altre de cancel·lació dels quals és titular l'Administració General de l'Estat. Al compte d'havers s'han d'inscriure la totalitat dels drets d'emissió que figurin en cada Pla nacional d'assignació, de conformitat amb el que disposa l'article 20.2.

b) Un compte d'havers per cada instal·lació, a nom del seu titular.

c) Un compte d'havers per cada agrupació d'instal·lacions, a nom del seu administrador fiduciari.

d) Un compte d'havers per cada persona física o jurídica diferent de les anteriors que sigui part en una transmissió de drets.

e) Una taula d'emissions verificades.

f) Una taula de lliurament de drets.

g) Una taula sobre l'estat de compliment.

5. Les normes d'organització i funcionament del Registre s'han de desplegar per un reial decret, d'acord amb el que disposa el Reglament sobre règim normalitzat i garantit de registres nacionals aprovat per la Comissió Europea.

Article 26. *Expedició de drets d'emissió.*

1. Tots els drets que el Pla nacional d'assignació vigent preveu assignar per al període s'han d'expedir i inscriure en el compte d'havers de l'Administració General de l'Estat abans del 28 de febrer de l'any inicial del període de vigència de cada Pla.

2. Abans del 28 de febrer de cada any, el Registre ha de transferir del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al del titular de cada instal·lació o al de l'administrador fiduciari de cada agrupació els drets que li corresponguin d'acord amb la distribució temporal establerta a la resolució a la qual es refereix l'article 19.5.

3. Els drets assignats a nous entrants i a instal·lacions l'ampliació o entrada en funcionament de les quals hagi quedat prevista al Pla nacional d'assignació inicial s'han de transferir del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al del titular de la instal·lació quan la comunitat autònoma comuniqui al Registre que la instal·lació s'ha posat en funcionament.

4. El Registre no pot transferir del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al del titular de la instal·lació els drets assignats quan s'hagi extingit l'autorització de la instal·lació per alguna de les causes que preveu l'article 7.

Article 27. *Lliurament i cancel·lació de drets d'emissió.*

1. El Registre, en qualsevol moment i a petició del seu titular, ha de procedir a cancel·lar els drets d'emissió.

2. Abans del 30 d'abril de cada any, els titulars de les instal·lacions o els administradors fiduciaris han de lliurar un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades inscrita de conformitat amb el que disposa l'article 23.

El lliurament determina la transferència de drets del compte d'havers del titular al d'havers de l'Administració General de l'Estat, i ha de quedar reflectit a les taules de lliurament de drets i d'estat de compliment.

3. En tot cas, transcorregut el termini de quatre mesos comptats des de la finalització del període de vigència de cada Pla nacional d'assignació, els drets d'emissió vàlids per a aquest període caduquen automàticament i el Registre els ha de cancel·lar d'ofici.

Article 28. *Relació del Registre nacional amb l'administrador central.*

Quan l'administrador central designat per la Comissió Europea detecti irregularitats en relació amb alguna operació de transferència de drets d'emissió i n'informi el Registre nacional de drets d'emissió, aquest ha de suspendre cautelarment la inscripció de l'operació afectada i de qualsevol altra en què estiguin implicats els drets d'emissió corresponents fins que no s'hagin resolt les irregularitats detectades.

CAPÍTOL VIII

Règim sancionador

Article 29. *Tipificació de les infraccions.*

1. Als efectes d'aquest Reial decret llei, i sense perjudici del que hi disposi la legislació autonòmica, les infraccions administratives es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions administratives molt greus les següents:

a) Exercir l'activitat sense l'autorització preceptiva d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

b) Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació del caràcter, el funcionament o la mida de la instal·lació, establerta a l'article 6, sempre que suposi alteracions significatives en les dades d'emissions o requereixi canvis en la metodologia aplicable per complir les obligacions de seguiment que preveu l'article 4.2.d).

c) No presentar l'informe anual verificat que exigeix l'article 22.

d) Ocultar o alterar intencionadament la informació que exigeix l'article 19.3.

e) Incomplir l'obligació de lliurar drets que exigeix l'article 27.2.

f) Impedir l'accés del verificador als emplaçaments de la instal·lació en els casos en què estigui facultat per l'annex IV d'aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament.

g) No aportar la informació necessària per al procediment de verificació.

3. Són infraccions administratives greus:

a) Ocultar o alterar intencionadament la informació que exigeixen els articles 5.1, 6 i 11.

b) Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació de la identitat o el domicili del titular que estableix l'article 6.

c) Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establertes en l'autorització quan de l'esmentat incompliment derivin alteracions en les dades d'emissions.

d) Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que impliqui alteració de les dades d'emissions.

4. Són infraccions administratives lleus:

a) Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establertes en l'autorització quan d'aquest incompliment no derivin alteracions en les dades d'emissions.

b) Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que no impliqui alteració de les dades d'emissions.

c) Incomplir qualssevol altres obligacions que estableix aquest Reial decret llei.

Article 30. Sancions.

Les infraccions tipificades a l'article 29 donen lloc a la imposició de totes o alguna de les sancions següents:

a) En el cas d'infracció molt greu:

1r Multa des de 50.001 fins a dos milions d'euros.

2n Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.

3r Inhabilitació per a l'exercici de les funcions d'administrador fiduciari per un període no superior a dos anys.

4t Extinció de l'autorització o suspensió d'aquesta per un període màxim de dos anys.

5è En els casos que preveu l'article 29.2.e), multa de 100 euros per cada tona emesa en excés i la publicació, a través dels mitjans que l'autoritat competent consideri oportuns, de les sancions imposades una vegada que aquestes hagin adquirit fermesa, així com els noms, els cognoms o la raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole de les infraccions.

El pagament de la multa no eximeix el titular de lliurar una quantitat de drets d'emissió equivalent a la de les emissions en excés, en el moment de lliurar els drets d'emissió corresponents a l'any natural següent al de comissió de la infracció.

b) En el cas d'infracció greu:

1r Multa des de 10.001 fins a 50.000 euros.

2n Suspensió de l'autorització per un període màxim d'un any.

c) En cas d'infracció lleu: multa de fins a 10.000 euros.

Article 31. Responsabilitat de l'administrador fiduciari.

En el cas d'agrupació d'instal·lacions, quan s'incorri en les infraccions que preveu l'article 29.2.e), l'administrador

fiduciari ha de respondre directament del pagament de la sanció pecuniària que es pugui imposar.

Subsidiàriament, han de respondre del pagament de l'esmentada sanció els titulars de les instal·lacions, en proporció a les emissions realitzades per les seves respectives instal·lacions respecte al total de les emeses pel conjunt de l'agrupació, durant el període de vigència del Pla nacional d'assignació.

Article 32. Graduació de les sancions.

1. En la imposició de les sancions s'ha de mantenir la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, amb especial consideració dels criteris següents:

a) L'existència d'intencionalitat.

b) La reincidència per comissió de més d'una infracció tipificada en aquest Reial decret llei, quan així hagi estat declarat per resolució ferma.

c) El benefici obtingut per la comissió de la infracció.

d) La diferència entre les emissions reals i les notificades.

2. Els criteris establerts s'han de tenir en compte per graduar la sanció que s'imposi dins de l'interval corresponent a cada tipus d'infracció.

3. Les infraccions que tipifica l'article 29.3 no donen lloc a la sanció de suspensió de l'autorització que preveu l'article 30.b).2n quan s'hagi procedit a la reparació de la infracció per iniciativa pròpia.

4. En tot cas, la clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions s'ha d'acordar sense perjudici del pagament del salari o de les indemnitzacions als treballadors que siguin procedents i de les mesures que es puguin arbitrar per a la seva garantia.

5. Quan la quantia de la multa resulti inferior al benefici obtingut per la comissió de la infracció, la multa pot ser augmentada fins al doble del benefici esmentat.

Article 33. Concurrencia de sancions.

Quan, per uns mateixos fets i fonaments jurídics, l'infractor pugui ser sancionat d'acord amb aquest Reial decret llei i amb una altra o altres lleis que siguin aplicables, de les possibles sancions se li ha d'imposar la de més gravetat.

Article 34. Mesures de caràcter provisional.

Quan s'hagi iniciat un procediment sancionador per infracció molt greu o greu, i si és necessari per assegurar l'eficàcia de la resolució, l'òrgan competent per sancionar pot acordar alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

a) Clausura temporal, parcial o total, de les instal·lacions, únicament quan es tracti de procediments incoats per infraccions molt greus, i tenint en compte el que disposa l'article 32.4.

b) Precintament d'aparells o equips.

c) Suspensió temporal de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

d) Suspensió de l'accés al mercat de drets d'emissió.

Article 35. Potestat sancionadora.

Correspon a les comunitats autònomes l'exercici de la potestat sancionadora, a excepció de:

a) La infracció que preveu l'article 29.2.d).

b) La infracció que preveu l'article 29.2.e), en les agrupacions d'instal·lacions autoritzades de conformitat amb l'article 12.

Les sancions corresponents a aquests dos casos són imposades pel Consell de Ministres.

Disposició addicional primera. Incorporació de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a l'autorització ambiental integrada.

El contingut de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle es pot incorporar a l'autorització ambiental integrada que regula la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, en les condicions que determinin les comunitats autònomes.

Disposició addicional segona. Autoritat nacional dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto.

1. Es crea una Comissió interministerial que exerceix com a autoritat nacional designada per als mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto, amb les funcions següents:

a) Emetre els informes preceptius sobre la participació voluntària en els projectes de desenvolupament net i aplicació conjunta, d'acord amb el que preveu la normativa internacional i comunitària vigent.

b) Proposar al Consell de Ministres el reconeixement d'unitats de reducció d'emissions o reduccions certificades d'emissions com a drets d'emissió vàlids als efectes del que disposa l'article 20.6.d).

c) Actuar com a punt focal d'Espanya en la relació amb l'autoritat nacional designada per altres països per a la promoció i el desenvolupament de projectes de desenvolupament net i aplicació conjunta.

d) Elevar a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics i a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic un informe anual sobre les actuacions portades a terme durant l'any anterior.

2. L'autoritat nacional pot subscriure convenis de col·laboració amb les comunitats autònomes per tal de fomentar i facilitar el desenvolupament dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

3. La Comissió interministerial està integrada per un vocal de l'Oficina Econòmica del President del Govern i dos vocals amb rang de subdirector general de cadascun dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient, designats pels titulars dels departaments respectius.

La presidència de la Comissió interministerial correspon al secretari general per a la Prevenció de la Contaminació i del Canvi Climàtic.

La secretaria de la Comissió interministerial s'encomana a un funcionari de l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic que, si no té la condició de vocal, assisteix a les reunions amb veu i sense vot.

4. La comissió s'ha de reunir sempre que ho considerin necessari el president o els representants, almenys, de dos dels ministeris, i, com a mínim, dues vegades l'any.

La comissió es regeix pel que disposa el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional tercera. Projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta.

1. Els promotors de projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta que, d'acord amb el que preveu la normativa internacional i comunitària, hagin de tenir un informe de l'autoritat nacional designada per Espanya han de presentar una sol·licitud acompanyada d'una còpia del projecte i la seva descripció tècnica.

2. L'autoritat nacional ha d'analitzar el projecte en un termini màxim de dos mesos, i emetre'n informe sobre la base dels criteris tècnics i ambientals que estableixen la normativa internacional i comunitària, en particular, les decisions 16 i 17/CP.7 de la Conferència de les parts de la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

3. Per facilitar el desenvolupament dels mecanismes basats en projectes, les comunitats autònomes poden crear centres que col·laborin amb l'autoritat nacional en els àmbits següents:

a) Facilitar el coneixement de les alternatives disponibles als diferents actors econòmics locals perquè valorin els costos i beneficis.

b) Treballar amb els participants potencials al mercat per augmentar la seva capacitat i per facilitar els coneixements de les modalitats dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto.

c) Editar material sobre els mecanismes basats en projectes i servir de punt de contacte per als promotors de projectes.

d) Fomentar l'intercanvi de coneixements entre diferents regions.

e) Conèixer i aplicar programes de la Unió Europea, de Nacions Unides o d'altres organismes multilaterals.

f) Facilitar que els actors econòmics defineixin i desenvolupin innovació en metodologia.

g) Facilitar i coordinar els interessos de les empreses en els diferents moments d'un mecanisme basat en projectes.

h) Fomentar la col·laboració entre el sector públic i el sector privat en aquesta matèria.

i) Efectuar una valoració prèvia en relació amb els projectes presentats per empreses ubicades en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, i proposar-los a l'autoritat nacional, si s'escau, als efectes del que preveu l'apartat 1.a) de la disposició addicional segona.

Disposició transitòria primera. Pla nacional d'assignació de drets d'emissió 2005-2007.

El termini d'aprovació que preveu l'article 14.3 no és aplicable al Pla nacional d'assignació de drets d'emissió 2005-2007.

Disposició transitòria segona. Instal·lacions existents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

1. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle és exigible a partir de l'1 de gener de 2005.

Les instal·lacions existents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei han de sol·licitar aquesta autorització abans del 30 de setembre de 2004 a l'òrgan que hagi designat la comunitat autònoma en el territori de la qual s'ubiqui o, si no n'hi ha, al competent en matèria de medi ambient. Fins que es dicti resolució expressa, a partir de l'1 de gener de 2005 la instal·lació pot seguir funcionant de forma provisional, sempre que estableixi el sistema de seguiment d'emissions que preveu l'article 4.2.d).

2. La sol·licitud d'assignació de drets d'emissió per al període 2005-2007 s'ha de presentar directament davant el Ministeri de Medi Ambient abans del 30 de setembre de 2004, acompanyada de la documentació següent:

a) Acreditació d'haver sol·licitat l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

b) Estimació de l'evolució en la instal·lació de la producció, els consums de combustible i primeres matèries, així com de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, per al període comprès en el Pla nacional d'assignació.

c) Dades de la instal·lació, referides als anys 2000 a 2002, tots dos inclusivament, sobre:

1r Emissions dels gasos d'efecte hivernacle inclosos a l'annex I, per combustió i per procés.

2r Consum de combustible, classificat segons tipus de combustible.

La fiabilitat de les dades a què es refereix aquest paràgraf c) s'ha d'acreditar, alternativament, mitjançant:

Informe d'un verificador ambiental acreditat conforme al que disposa el Reial decret 85/1996, de 26 de gener, pel qual s'estableixen normes per a l'aplicació del Reglament (CEE) 1836/93, del Consell, de 29 de juny, pel qual es permet que les empreses del sector industrial s'adhereixin amb caràcter voluntari a un sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals.

Certificat de la comunitat autònoma en el territori de la qual s'ubiqui la instal·lació.

Declaració jurada o promesa del titular de la instal·lació.

L'ocultació o l'alteració intencionada de la informació que conté la declaració jurada o promesa s'entén equivalent a la infracció que tipifica l'article 29.2.d).

Disposició transitòria tercera. Ampliació o entrada en funcionament d'instal·lacions durant el període de vigència del Pla nacional d'assignació 2005-2007.

1. El Pla nacional d'assignació 2005-2007 pot preveure l'assignació de drets a instal·lacions per a les quals estigui prevista la seva ampliació o entrada en funcionament durant el seu període de vigència, sempre que, en el moment de sol·licitar l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, tinguin totes les llicències i els permisos administratius exigits per la legislació que els sigui aplicable. A aquests efectes, la sol·licitud d'autorització d'emissió ha d'indicar la data prevista per a la seva entrada en funcionament i s'ha de presentar abans del 30 de setembre de 2004.

En el cas d'ampliació d'instal·lacions, la resolució d'assignació de drets d'emissió ha d'indicar la quantitat de drets corresponent a l'ampliació, que s'han d'expedir d'acord amb el que estableix l'article 26.3.

2. En el període 2005-2007, només tenen la consideració de nous entrants les instal·lacions que sol·licitin l'autorització que preveu el capítol II després del 30 de setembre de 2004.

3. L'assignació de drets a les instal·lacions l'ampliació o entrada en funcionament de les quals estigui prevista després de l'1 de gener de 2005 s'ha de calcular en funció de les mensualitats que restin per a la finalització del període de vigència del Pla. En el cas que l'entrada en funcionament s'endarrerixi més d'un mes des de la data prevista, en la transferència de drets al compte d'havers del titular s'ha de descomptar la part proporcional al retard.

Disposició transitòria quarta. Exclusió temporal.

1. Excepcionalment, fins al 31 de desembre de 2007 el titular d'una instal·lació pot sol·licitar la seva exclusió temporal de l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei, llevat del que disposa l'apartat 4 d'aquesta disposició transitòria. La sol·licitud d'exclusió temporal s'ha de presentar a l'òrgan competent que designi la comunitat

autònoma acompanyada de documentació justificativa que acrediti el compliment de les condicions següents:

a) Que la instal·lació limitarà les seves emissions de manera equivalent a com ho faria en cas de no ser exclosa en virtut de les polítiques i mesures nacionals vigents.

b) Que queda subjecta a obligacions de seguiment i subministrament d'informació sobre emissions equivalents a les que preveu aquest Reial decret llei.

c) Que no es produiran distorsions del mercat interior com a conseqüència de la seva exclusió.

2. L'òrgan competent, amb el tràmit d'informació pública previ, ha de remetre l'expedient complet al Ministeri de Medi Ambient, per a la seva tramitació a la Comissió Europea als efectes del que disposa l'article 27 de la Directiva 2003/87/CE.

3. Les instal·lacions excloses queden sotmeses al règim d'infraccions i sancions que preveu el capítol VIII, pel que afecta el compliment de les obligacions de seguiment i subministrament de la informació sobre emissions.

Així mateix, l'incompliment del compromís de limitació d'emissions a què es refereix l'apartat 1.a) d'aquesta disposició transitòria s'entén equivalent a la infracció que tipifica l'article 29.2.e).

4. El que estableix aquesta disposició transitòria no eximeix els titulars de les instal·lacions del compliment de les obligacions que estableix aquest Reial decret llei, fins que la Comissió Europea disposi l'exclusió temporal.

En aquest cas, s'entén extingida l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, i quant als drets d'emissió assignats s'aplica el que disposen els articles 18.2 i 26.

Disposició transitòria cinquena. Agrupacions d'instal·lacions en el període 2005-2007.

1. Durant la vigència del primer Pla nacional d'assignació, poden sol·licitar autorització d'agrupació els titulars de les instal·lacions que desenvolupin activitats incloses a l'annex I, excepte les incloses a l'epígraf 1.a).

2. Als efectes de l'article 11.c), només cal acreditar haver sol·licitat l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle abans del 30 de setembre de 2004.

Disposició transitòria sisena. Assignació de drets addicionals per causa de força major.

Excepcionalment, quan es doni una causa de força major que ho justifiqui, els titulars d'instal·lacions poden sol·licitar l'assignació de drets addicionals no transmissibles vàlids fins al 31 de desembre de 2007. En el cas que el Consell de Ministres, un cop vista la documentació aportada, aprecii la concurrència de força major, ha de donar trasllat de la sol·licitud per a la seva tramitació davant la Comissió Europea.

Disposició transitòria setena. Quantia de les multes durant el període 2005-2007.

Durant el període de tres anys que s'inicia l'1 de gener de 2005, la multa corresponent a la infracció que tipifica l'article 29.2.e) és de 40 euros per cada tona emesa en excés.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

Es modifica la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, en els termes següents:

U. S'introdueix un nou apartat 2 a l'article 22, amb la redacció següent:

«2. En el cas d'instal·lacions subjectes al Reial decret llei pel qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, l'autorització no inclou valors límit per a les emissions directes d'aquests gasos, llevat que sigui necessari per garantir que no es provoqui contaminació local significativa.

El que preveu el paràgraf anterior no s'aplica a les instal·lacions excloses temporalment del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, de conformitat amb el que preveu la disposició transitòria quarta del Reial decret llei esmentat.»

Dos. Els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article 22 passen a ser els apartats 3, 4, 5 i 6, respectivament.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat que preveu l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, a excepció de la disposició addicional segona.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquest Reial decret llei.

Així mateix, el Govern, mitjançant un reial decret, pot modificar la composició i les funcions de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic i de l'autoritat nacional designada per als mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 27 d'agost de 2004.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX I

CATEGORIES D'ACTIVITATS I GASOS INCLOSOS EN L'ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. No hi estan incloses les instal·lacions o parts d'instal·lacions la dedicació principal de les quals sigui la recerca, el desenvolupament i l'experimentació de nous productes i processos.

2. Els valors líndar que figuren més endavant es refereixen en general a la capacitat de producció o a la

producció. Si un mateix titular realitza diverses activitats de la mateixa categoria a la mateixa instal·lació o emplaçament, s'han de sumar les capacitats de les activitats esmentades.

Activitats	Gasos
Activitats energètiques.	Diòxid de carboni.
Epígrafs:	
1. Instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica nominal superior a 20 MW, incloent-hi:	Diòxid de carboni.
a) Instal·lacions de producció d'energia elèctrica de servei públic.	
b) Instal·lacions de cogeneració que produeixen energia elèctrica en règim ordinari o en règim especial, independentment del sector en què donin servei.	Diòxid de carboni.
En queden excloses les instal·lacions de residus perillosos o de residus urbans.	
2. Refineries d'hidrocarburs.	Diòxid de carboni.
3. Coqueries.	
Producció i transformació de metalls ferris.	Diòxid de carboni.
Epígrafs:	
4. Instal·lacions de calcinació o sinterització de minerals metàl·lics inclos el mineral sulfurat.	Diòxid de carboni.
5. Instal·lacions per a la producció de lingot de ferro d'alt forn o d'acer (fusió primària o secundària), incloses les corresponents instal·lacions de colada contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora.	
Indústries minerals.	Diòxid de carboni.
Epígrafs:	
6. Instal·lacions de fabricació de ciment sense polvoritzar (clínquer) en forns rotatoris amb una producció superior a 500 tones diàries, o de calç en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia, o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia.	Diòxid de carboni.
7. Instal·lacions de fabricació de vidre inclosa la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.	

Activitats	Gasos
8. Instal·lacions per a la fabricació de productes ceràmics mitjançant enforxada, en particular de teules, maons, maons refractaris, rajoles, gres ceràmic o porcellanes, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia, i una capacitat d'enforxada de més de 4 m ³ i de més de 300 kg/m ³ de densitat de càrrega per forn.	Diòxid de carboni.
Altres activitats.	
Epígrafs:	
9. Instal·lacions industrials destinades a la fabricació de:	
a) Pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses.	
b) Paper i cartró amb una capacitat de producció de més de 20 tones diàries.	

ANNEX II

Gasos d'efecte hivernacle

Diòxid de carboni (CO₂).

Metà (CH₄).

Òxid nítrós (N₂O).

Hidrofluorocarburs (HFC).

Perfluorocarburs (PFC).

Hexafluorur de sofre (SF₆).

ANNEX III

Principis del seguiment i notificació d'emissions

1. Seguiment de les emissions de diòxid de carboni.

Les emissions se segueixen mitjançant càlculs o mesuraments.

2. Càlcul.

Els càlculs de les emissions es duen a terme utilitzant la fórmula següent:

$$\text{Dades de l'activitat} \times \text{factor d'emissió} \times \text{factor d'oxidació}$$

El seguiment de les dades de l'activitat (combustible utilitzat, índex de producció, etc.) es fa sobre la base de les dades de subministrament o mitjançant mesuraments.

S'usen els factors d'emissió acceptats. Els factors d'emissió específics d'una activitat són acceptables per a tots els combustibles. Els factors per defecte són acceptables per a tots els combustibles, excepte els no comercials (residus combustibles com ara pneumàtics i gasos de processos industrials). S'han de precisar, a més, factors per defecte específics per a filons de carbó i factors per defecte específics de la UE o dels productors d'un país per al gas natural. Els valors per defecte del Grup intergovernamental d'experts sobre el canvi climàtic (IPCC) són acceptables en el cas dels productes de refinaria. El factor d'emissió de la biomassa és zero.

Si el factor d'emissió no té en compte el fet que part del carboni no està oxidat, s'usa llavors un factor d'oxidació addicional. Si s'han calculat factors d'emissió específics d'una activitat considerant ja l'oxidació, no cal aplicar un factor d'oxidació.

S'utilitzen els factors d'oxidació per defecte definits de conformitat amb la Directiva 96/61/CE, llevat que el titular pugui demostrar que són més exactes uns factors específics de l'activitat.

Es fa un càlcul separat per a cada activitat, cada instal·lació i cada combustible.

3. Mesurament.

El mesurament de les emissions es fa recurrent a mètodes normalitzats o acceptats i es corrobora mitjançant un càlcul complementari de les emissions.

4. Seguiment de les emissions d'altres gasos d'efecte hivernacle.

Es recorre als mètodes normalitzats o acceptats mitjançant la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, per la qual s'estableixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE.

5. Notificació de les emissions.

Tots els titulars han d'incloure la informació següent en l'informe sobre la instal·lació:

A. Dades identificatives de la instal·lació, en particular:

1r Nom de la instal·lació.

2n La seva adreça, inclosos el codi postal i el país.

3r Tipus i número de les activitats de l'annex I portades a terme en la instal·lació.

4t Adreça, telèfon, fax i correu electrònic d'una persona de contacte.

5è Nom del propietari de la instal·lació i de qualsevol societat matriu.

B. Per a cada una de les activitats esmentades en l'annex I que es porti a terme en l'emplaçament les emissions de les quals es calculin:

1r Dades de l'activitat.

2n Factors d'emissió.

3r Factors d'oxidació.

4t Emissions totals.

5è Incertesa.

C. Per a cada una de les activitats esmentades a l'annex I que es porti a terme en l'emplaçament les emissions de les quals es mesurin:

1r Emissions totals.

2n Informació sobre la fiabilitat dels mètodes de mesurament, i

3r Incertesa.

D. Per a les emissions procedents de la combustió d'energia, l'informe també ha d'incloure el factor d'oxidació, llevat que ja s'hagi tingut en compte l'oxidació en la definició d'un factor d'emissió específic de l'activitat.

ANNEX IV

Criteris de la verificació

Principis generals

1. Les emissions de cada activitat enumerada a l'annex I estan subjectes a verificació.

2. El procés de verificació inclou l'examen de l'informe elaborat de conformitat amb l'article 22 i del seguiment de l'any anterior. Estudia la fiabilitat, el crèdit i l'exactitud dels sistemes de seguiment i de les dades i informació notificats relatius a les emissions, especialment:

- a) Les dades de l'activitat notificades i els mesuraments i càlculs relacionats.
- b) L'elecció i l'ús de factors d'emissió.
- c) Els càlculs en què s'hagi basat la determinació de les emissions globals.
- d) Si s'ha recorregut al mesurament, la conveniència d'aquesta opció i l'ús de mètodes de mesurament.

3. Les emissions notificades només es validen si s'aporten dades i informació fidedignes i dignes de crèdit que permetin la determinació de les emissions amb un alt grau de certesa, per a la qual cosa el titular ha de demostrar el següent:

- a) Que les dades notificades no presenten contradiccions.
- b) Que la recollida de les dades s'ha dut a terme de conformitat amb les normes científiques aplicables.
- c) Que la documentació pertinent de la instal·lació és completa i coherent.

4. El verificador ha de gaudir de lliure accés a tots els emplaçaments i tota la informació en relació amb l'objecte de la verificació.

5. El verificador ha de tenir en compte si la instal·lació està registrada en el sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS).

Metodologia

Anàlisi estratègica:

6. La verificació es basa en una anàlisi estratègica de totes les activitats portades a terme a la instal·lació, per la qual cosa el verificador ha de tenir una visió general de totes les activitats i de la seva importància per a les emissions.

Anàlisi de processos:

7. La verificació de la informació presentada s'ha de dur a terme, quan escaigui, a l'emplaçament de la instal·lació. El verificador ha de recórrer a inspeccions «in situ» per determinar la fiabilitat de les dades i la informació notificades.

Anàlisi de riscos:

8. El verificador ha de sotmetre totes les fonts d'emissions de la instal·lació a una avaluació en relació amb la fiabilitat de les dades de totes les fonts que contribueixin a les emissions globals de la instal·lació.

9. Partint d'aquesta anàlisi, el verificador ha de determinar explícitament les fonts que presentin un alt risc d'errors i altres aspectes del procediment de seguiment i notificació que puguin contribuir a errors en la determinació de les emissions globals, la qual cosa implica especialment l'elecció dels factors d'emissió i dels càlculs necessaris per determinar les emissions de fonts aïllades. S'han de tenir en compte sobretot les fonts que presentin un alt risc d'error i els aspectes esmentats més amunt del procediment de seguiment.

10. El verificador ha de prendre en consideració qualsevol mètode de control efectiu de riscos aplicat pel titular per tal de reduir al màxim el grau d'incertesa.

Elaboració d'informes:

11. El verificador ha d'elaborar un informe sobre el procés de validació en el qual ha de constar si és satisfactòria la notificació realitzada de conformitat amb l'article 22. L'informe ha d'indicar tots els aspectes pertinents per al treball efectuat. Es pot fer una declaració que indiqui que és satisfactòria la notificació realitzada de conformitat amb l'article 22 si, segons l'opinió del verificador, la declaració de les emissions totals no presenta errors.

Requisits mínims de competència del verificador:

12. El verificador ha de ser independent del titular, ha de dur a terme les seves activitats de manera professional, competent i objectiva i ha d'estar al corrent de:

a) Les disposicions d'aquest Reial decret llei, així com, si s'escau, de les normes i directrius pertinents adoptades per la Comissió Europea i la normativa de desplegament.

b) Els requisits legals, reglamentaris i administratius aplicables a les activitats verificades.

c) La generació de tota la informació relacionada amb cada font d'emissions de la instal·lació, especialment la relativa a la recollida, el mesurament, el càlcul i la notificació de les dades.

MINISTERI DE JUSTÍCIA

15601 REIAL DECRET 1774/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors. («BOE» 209, de 20-8-2004.)

La Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, a l'apartat 24 de l'exposició de motius, preveu una regulació més extensa d'alguns dels aspectes en el reglament que en el moment es dicta en el desplegament. Així mateix, en diferents articles de la Llei orgànica hi ha crides concretes al desplegament reglamentari per establir: la periodicitat amb què s'han de remetre al jutge de menors i al ministeri fiscal els informes sobre l'execució de la mesura i les seves incidències, i sobre l'evolució personal dels menors sotmesos a aquestes; els permisos ordinaris i extraordinaris dels quals pot gaudir el menor internat; els requisits per traslladar el menor de centre fora de la comunitat autònoma; el dret del menor a comunicar-se lliurement amb els seus pares i familiars, i a gaudir de sortides i permisos; el dret de les menors internades a tenir en la seva companyia els fills menors de tres anys; la forma i la periodicitat de les actuacions de vigilància i seguretat en els centres; els mitjans de contenció per evitar actes de violència, impedir actes de fuga i danys en les instal·lacions, o davant la resistència a les instruccions del personal del centre, i el règim disciplinari dels centres per a l'execució de les mesures privatives de llibertat.

Ateses aquestes previsions, s'ha elaborat un reglament que, de conformitat amb l'article 1, pretén abordar un desplegament parcial de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, pel que fa a tres matèries concretes: l'actuació de la policia judicial i de l'equip tècnic, l'execució de les mesures cautelars i definitives i el règim disciplinari dels centres.

El capítol II, rubricat «De l'actuació de la policia judicial i de l'equip tècnic», regula en termes generals la intervenció dels dos col·lectius. Els articles 2 i 3 es dediquen a l'actuació de la policia judicial, dependent funcionalment del ministeri fiscal i del jutge de menors, i presta una atenció especial a la manera de dur a terme la detenció del menor. L'article 4 es refereix a l'actuació de l'equip tècnic, integrat per psicòlegs, educadors i treballadors socials, i responsables de prestar assistència al menor des del moment de la seva detenció, d'assistir tècnicament els jutges de menors i el ministeri fiscal i d'intervenir activament en la mediació entre el menor i la víctima o perjudicat, funció àmpliament desplegada per l'article 5 del Reglament.

El capítol III («De les regles per a l'execució de les mesures») es divideix en tres seccions. La primera, destinada a regular les regles comunes; la segona, a algunes mesures no privatives de llibertat, i la tercera, a les mesures privatives de llibertat.

Les denominades regles comunes comprenen l'establiment dels principis que han d'inspirar l'execució de les mesures i els drets dels menors, amb expressa menció en l'últim als tractats internacionals ratificats per Espanya (articles 6 i 7) i la delimitació de la competència de les administracions públiques per a l'execució de les mesures (articles 8 a 11). Però també regula l'expedient personal del menor, únic a la comunitat autònoma que executa la mesura, de caràcter reservat i sotmès a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (article 12), així com els anomenats «informes de seguiment» que l'entitat pública competent ha de remetre al jutge de menors i al ministeri fiscal (article 13). Seguidament, reglamenta l'actuació de l'entitat pública en els casos d'incompliment de les mesures d'internament i de permanència de cap de setmana al centre o al domicili i altres mesures no privatives de llibertat. La secció conclou amb un precepte que regula els casos en què el menor es vulgui conciliar amb la víctima o vulgui reparar el dany causat. En aquests casos, s'encomanen a l'entitat pública les funcions de mediació.

La secció 2a del capítol III preveu regles específiques per a l'execució de determinades mesures no privatives de llibertat, en desplegament de l'article 7 de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, i comprèn la regulació de les mesures de tractament ambulatori, assistència a un centre de dia, llibertat vigilada, convivència amb una altra persona, família o grup educatiu, prestacions en benefici de la comunitat i realització de tasques socioeducatives. És nota comuna a totes aquestes l'elaboració d'un programa individualitzat d'execució.

La secció 3a és la més extensa i heterogènia del Reglament i sota la rúbrica «Regles específiques per a l'execució de les mesures privatives de llibertat», regula tant les mesures com els tràmits per a l'ingrés, l'assistència del menor, el seu règim de comunicació, etc. Atenent el seu contingut, els 36 articles que integren aquesta secció es poden estructurar en els apartats següents: disposicions relatives als règims d'internament (articles 23 a 29, 34 i 53), disposicions relatives al funcionament dels centres (articles 30, 33, 35 i 53 a 58), disposicions relatives a l'ingrés i a la llibertat del menor (articles 31, 32, 34 i 36), disposicions relatives a l'assistència del menor (articles 37, 38 i 39), disposicions relatives a les comunicacions (articles 40 a 44) i disposicions relatives a les sortides i permisos (articles 45 a 52).

El capítol IV («Del règim disciplinari dels centres») dona compliment al tercer objectiu que apunta l'article 1 del Reglament, i s'inspira en el títol X del Reglament penitenciari, aprovat pel Reial decret 190/1996, de 9 de febrer. Tot i que no es divideix en seccions, el seu contingut permet apreciar un bloc de temàtica homogènia: els articles 59 i 60 regulen, respectivament, el fonament i l'àmbit d'aplicació i els principis de la potestat disciplinària; els articles 61 a 64 regulen les faltes disciplinàries i les classifiquen de molt greus, greus i lleus, «atenent la violència desenvolupada pel subjecte, la seva intencionalitat, la importància del resultat i el nombre de persones ofeses»; els articles 65 a 69 regulen les sancions amb caràcter general i taxatiu; els articles 70 a 80 regulen els procediments per a la imposició de sancions; finalment, els articles 81 a 85 contenen regles especials sobre les sancions (execució i compliment, reducció, suspensió i anul·lació, extinció i prescripció) i sobre incentius o recompenses d'una manera similar a l'article 263 del Reglament penitenciari.

Aquest Reglament s'ha sotmès a l'informe preceptiu de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, la Fiscalia General de l'Estat i el Consell General del Poder Judicial.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Justícia, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 de juliol de 2004,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.*

S'aprova el Reglament de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, el text del qual s'insereix a continuació.

Disposició addicional única. *Avaluació de resultats.*

Transcorregut un any des de l'entrada en vigor del Reglament de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, el Govern ha de procedir a avaluar els resultats de la seva aplicació, i per fer-ho ha de consultar les comunitats autònomes, el Consell General del Poder Judicial i el fiscal general de l'Estat.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap de sis mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 30 de juliol de 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Justícia,
JUAN FERNANDO LÓPEZ AGUILAR

REGLAMENT DE LA LLEI ORGÀNICA 5/2000, DE 12 DE GENER, REGULADORA DE LA RESPONSABILITAT PENAL DELS MENORS

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reglament té per objecte el desplegament de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, en el que fa referència a l'actuació de l'equip tècnic i de la policia judicial, a l'execució de les mesures cautelars i definitives adoptades de conformitat amb aquella i al règim disciplinari dels centres per a l'execució de les mesures privatives de llibertat, sense perjudici de les normes que en aplicació del que disposen l'article 45.1 i la disposició final setena de l'esmentada Llei orgànica estableixin les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla, en l'àmbit de les seves competències.

2. A l'efecte de designar les persones a les quals s'aplica aquest Reglament, en el seu articulat s'utilitza el terme menors per referir-se a les persones que no han complert 18 anys, sense perjudici del que preveuen els articles 4 i 15 de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, quan sigui aplicable.